

OP BEZOEK BIJ EEN ECHTE DIERENTOLK

Kennismaking

Jonita is de dierentolk waar we terecht kunnen voor een interview. Mijn man (Bert) en ik hebben niets met paragnosten o.i.d wij zijn meer van de nuchtere wereld, what you see is what you get.

Jonita vroeg me een foto toe te sturen met de naam en de leeftijd van de hond. Ik had net een volwassen Riesenschnauzer uit Spanje gekregen en had haar al teveel informatie gegeven dus ze wilde graag een nieuwe hond, maar dan zonder informatie. Dus toen zonden we haar een foto van onze Dream Catcher of Dutch Spirit, een jonge Riesenschnauzer zwart van 2 jaar oud. En die ries moest haar een vraag stellen, dus dat deden wij: waar ben ik bang voor?

Onze Catcher is nl. vorig jaar ongelooflijk bang geworden in Spanje aan de kust voor een gigantisch vuurwerk wat daar werd afgevuurd, ik was zelfs zo bang dat ze me zou ontglippen in die grote menigte en dat ik mijn ries zou kwijtraken, dat Bert haar van me heeft overgenomen.

We arriveren op het adres in Leveroy (bij Weert in Limburg). Ik was vergeten een riem voor onze Catcher meer te nemen, maar ja die is altijd lief en luistert goed, dus haar maar los mee naar binnen genomen.

Jonita verwelkomt ons, ze ziet er erg leuk uit moet ik zeggen, er is niets “duisters” aan haar. Ze zegt, zullen we dan maar naar de kamer gaan waar we gaan praten? En onze Catcher duwt een willekeurige deur open met haar snuit (er zijn drie deuren!) en warempel, de juiste kamer voor dit interview. Jonita vertelde dat ze Catcher al via de foto had uitgelegd waar het bezoek voor dient en hoe de praktijk eruit ziet, vandaar dat ze de weg al wist. Op mijn vraag of ze Schnauzers kent reageert ze negatief, dit ras kent ze niet. Jonita was voor haar motorongeluk chemisch analist (dus van de cijfertjes), maar daarna (en mede daardoor) is ze in de natuurgeneeskunde gerold. Jonita geeft ook cursussen voor dierenasiels, dierenartsen, dierenartsassistenten oftewel, voor iedereen die iets met dieren heeft. Haar man Marco showt mopshonden en double handling is verboden dus zij stuurde hun hond vanaf de zijlijn via telepathie de goede kant op En wij maar klagen over ringmeesters die “double handling” verbieden.

Ze heeft echt een voorkeur voor honden, met paarden en koeien heeft ze minder feeling . Wanneer ze in gesprek gaat met een dier vraagt ze altijd aan een dier of deze er voor open staat, het moet namelijk altijd met respect naar elkaar gebeuren. Wanneer het dier op dat moment geen contact wil dan laat ze het voor wat het is.

Healing

Naast natuurgeneeskunde zoals homeopathie, kruiden, voedingssupplementen en Bach Bloesems geeft ze dieren ook energetische healingen.

Wanneer er blokkades (ophoping van energie zoals gewrichtsklachten) aanwezig zijn en daardoor de energie niet goed stroomt dan kan een dier ziek worden. Via haar handen brengt ze verandering in de energie van de hond teweeg waardoor er healingen plaats kunnen vinden. Bijvoorbeeld via Touch of Matrix en Reconnective healing.

Kleine rassen vindt ze het leukst om mee te werken.

Wellicht omdat haar man liefhebber en shower van mopshonden is. Wij komen echter wel met een riesenschnauzer, waarvan ze helemaal niet onder de indruk is. Ze geeft ook trainingen aan honden zodat honden veel beter met elkaar overweg kunnen.

Bijvoorbeeld honden die agressief zijn naar andere honden. Ze heeft dan naast het gesprek met de eigenaar ook een gesprek met de hond om te achterhalen waarom het dier zo reageert. Tijdens het gesprek doet ze ook een energetische scan waarin ze op zoek gaat naar blokkades en vraagt of ze ergens pijn hebben. Daarna gaat ze werken aan de hond en begint weer aan de basis. Ze leert de mensen die deelnemen aan een sessie ook BEWUST te kijken naar hun hond d.m.v. lichaamstaal en hoe de lichaamstaal van de eigenaar naar de hond is. Ze zet daar ook vaak haar eigen mopshonden voor in.

Vraagje over een mooie ries die we zelf hebben gefokt

We vragen aan haar, “we hebben ooit een geweldige mooie ries gefokt maar die was zo agressief naar andere reuen toe dat het bijna onmogelijk was om hem te showen. De eigenaresse heeft een cursus met hem gevolgd bij een kynologenvereniging waar niet gecorrigeerd mocht worden (nee, zeker geen confrontatie aangaan met een andere hond, oftewel loop maar 3 straten om naar huis om zeker geen andere hond tegen te komen!) en ze heeft zelfs een hondenfluisteraar ingeschakeld en een gedragstherapeut en nog werd het niets met die ries. “Zou jij zo’n ries weer op het rechte pad kunnen krijgen bijvoorbeeld”? Jonita antwoordt dat er wel een intense combinatie tussen de eigenaar en de hond moet bestaan (wat in dit geval dus duidelijk niet het geval was want het vrouwtje durfde nooit de confrontatie met haar hond aan). Wanneer de eigenaar bang is voor haar eigen hond dan moet daar ook aan gewerkt worden, anders heeft het weinig zin. Verander de houding van de eigenaar dan verandert de houding van de hond, is haar visie.

Onze eigen riesenschnauzer, Catcher

Ze neemt de foto van onze Catcher in haar hand en zegt: “Ze vindt zichzelf heel erg mooi, ze is altijd vrolijk, het is een komiek en ze zet jullie regelmatig voor schut.” Bert en ik kijken elkaar aan en denken, yes dat is zo. We kregen mensen over de vloer die eens wilden komen kennismaken met de riesenschnauzers en vroegen mij hoe je nu met een Schnauzer moet omgaan. Waarop ik het antwoord gaf: “Een consequente opvoeding is genoeg.” We kwamen in de keuken waar iedereen werd begroet door onze riesen en wat deed Catcher, die liep gewoon even een modeshow op de keukentafel en Bert en ik keken heel verbaasd, want dat doet ze normaal gesproken niet. Maar ja, je moet natuurlijk wel consequent zijn in de opvoeding dus ze kreeg een reprimande en kwam weer van de tafel af.

Verschil dierentolk of hondenfluisteraar

Jonita, wat is het verschil tussen een dierentolk en een hondenfluisteraar?

Een dierentolk maakt telepatisch contact met een hond via beelden, het gevoel, iets horen, ruiken, zeg maar via het 6^e zintuig.

Een fluisteraar kijkt meer naar lichaamstaal.

Een dierentolk combineert beide.

Contact en waarheden

Ze maakt contact via een foto met de hond. Onze Catcher ligt normaal in de mand of loopt te dollen met een andere hond of met een speeltje. Het viel me op dat ze me de zondag voor ons interview tijdens het koken constant lag aan te kijken met een heel strakke blik en toen dacht ik: wat doe jij raar, zo ken ik jou niet hoor.

Tja, ik geloof(de) niet in paragnosten maar moet u eerlijk vertellen dat ik erg onder de indruk raakte van wat onze Catcher aan Jonita heeft verteld. Want het is allemaal waar. Dingen over onze honden die eigenlijk alleen ons gezin en hele goede vrienden van onze honden weten maar mensen daarbuiten niet.

-Jonita is aan het twijfelen over het aantal honden dat nu bij ons in huis ligt, daar is een wisseling in opgetreden. Dat klopt als een bus, want we hebben de Spaanse reu in de kennel moeten leggen omdat onze teven loops werden en we hebben afgelopen vrijdag oude Destiny van bijna 13 jaar in moeten laten slapen.

- Catcher had iets met autorijden, iets met kijken en iets wat raar was, want het was anders dan anders .

In eerste instantie dacht ik: dit is niet waar, want ze is dol op autorijden. Maar toen bedacht ik me dat er een autorit was geweest (september 2013) waar ze wel heel erg onrustig was. We reden naar de hal waar de jaarlijkse Kampioensclubmatch wordt gehouden. Onze auto (en caravan) waren zo volgeladen met spullen van de NSC dat er eigenlijk geen plek meer voor haar was. Dus toen moest ze mee op de achterbank (waar ook nog eens onze dochter Sam zat en nog wat dozen lagen). Dat vond ze eigenlijk wel erg vreemd en ik zag tijdens de rit naar Wijchen dat ze ongemakkelijk lag en dat ze maar hijgend uit het raam bleef kijken.

-Ze vindt het baasje (Bert) helemaal geweldig (Bert is degene die altijd met haar op schoot zit en hij is zeer gesteld op de "kleine meid" dus die knuffelen samen wat af) maar ja, "het vrouwtje geeft me wel eten , laat me uit en geeft me de opvoeding, dus die is de verzorgende persoon". Het was ook net alsof onze Catcher me daar een beetje verontschuldigend bij aankeek. Alsof ze wilde zeggen, "sorry vrouwtje".

- Ze vindt zichzelf heel erg mooi, imposant en vrolijk, zelfverzekerd. Bert en ik schieten in eerste instantie in de lach en dan moeten we samen beamen dat ze er ook zo bij kan staan van: "Zie mij nou, ben ik niet mooi?" En ja, het is wel de clown van de familie, ze brengt heel veel humor in ons gezin, er is geen een hond die zoveel gekke streken uithaalt als Catcher. Tijdens mijn woorden over die clown springt Catcher eerst op mij en dan op een trimtafel die bij Jonita in de ruimte staat en we beginnen allemaal te lachen.

- Catcher heeft het over een hond die heel veel stress heeft als wij op pad gaan want zij mag niet meer mee en dat mocht ze vroeger wel. Ik schiet direct vol (en voel me heel erg schuldig) want dat was onze Destiny, onze oude rief die de hele caravan vol plaste (thuis ook trouwens) en geen hitte en lange autoritten meer kon verdragen. Dus zij bleef thuis terwijl ze altijd heel liefdevol door mijn neef werd verzorgd. Met diezelfde rief was ook iets met onvruchtbaarheid. En ook dat klopt, want onze Destiny heeft ons helaas nooit nazaten kunnen geven. En dat wilden we zo graag want Des was niet alleen heel erg mooi, maar had ook een heel erg leuk karakter.

De dierentolk zegt dat onze Catcher last heeft van knallen aan het water. Iets hoogs. En dat was ook zo, een gigantisch vuurwerk op de boulevard in Spanje bij de Middellandse Zee waarvan ze erg van was geschrokken. Ook thuis, als er een vliegtuig met een hoop lawaai komt overvliegen, raakt ze overstuur en dat heeft ze voor de Spanje-trip nooit gehad. Jonita geeft aan Catcher nu te willen behandelen (ze ligt aan haar voeten) om haar over de vuurwerkangst heen te helpen. Ze aait haar over haar hele lichaam en je ziet Catcher in een soort kramptoestand komen, poten helemaal stijf, oren raar in de nek, oftewel je ziet dat ze er heel ongemakkelijk bijligt. Jonita zegt "Ze reageert op het klikje van jullie fotocamera en op de klik die je maakt met je pen Doreen, dus zouden jullie die geluiden willen blijven maken en intussen leuke dingen vertellen die ze geweldig vindt?" Dus dat doen we. Jonita geeft haar positieve energie, wij doen onze klikjes en vertellen haar over het reizen, de Schnauzerwandelingen die ze zo leuk vindt, de shows, lekker eten etc. en tenslotte ligt Catcher helemaal ontspannen aan haar voeten. Na deze behandeling zegt Jonita, "Nu wil ik even wat ruimte voor mezelf" en Catcher springt op en gaat bij Bert aan de voeten liggen.

We kijken elkaar wederom verbaasd aan.

We moeten thuis tegen Catcher zeggen wat ze leuk vindt en dan een klikje met een pen erbij maken. Jonita legt uit dat ze via gedachtenkracht beelden naar Catcher heeft gestuurd waarbij ze de angst voor vuurwerk (in haar geval ging het om onverwachte geluiden) omgezet heeft naar positieve associaties en haar heeft laten voelen dat ze rustig kan blijven liggen omdat er in wezen niets is om bang voor te zijn.

Ze heeft ook contacten met overleden huisdieren.

Katten doet ze niet meer zo vaak. Er kwamen teveel mensen om hun vermiste kat te willen opsporen en die bleken dan vaak al overleden te zijn en dat geeft haar veel negatieve energie. Maar er komen ook mensen met hele oude honden, met de vraag wanneer moet ik hem in laten slapen? Waarop sommige honden antwoorden: "Voor mij is het tijd om te gaan, maar het baasje is er nog niet aan toe". Je kunt zien dat de Dierentolk erg vermoeid is geraakt, het schijnt haar veel energie te kosten. Ze doet ook maar één consult per dag, want het is soms ook emotioneel vermoeiend werk.

Iedereen kan een basiscursus bij haar volgen of zelfs de opleiding tot dierentolk. Ik ben zelf al wat vriendinnen aan het motiveren voor de basiscursus want ik ben echt onder de indruk en wil ook leren met mijn honden te communiceren.

Voor een opleiding heb ikzelf toch geen tijd want ik ben te druk met de NSC. Maar ik moet u eerlijk zeggen, een ongelovige is helemaal gelovig geworden. Kippenvel heb ik gekregen, echtwaar!

Doreen de With